

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: DEN BORTFLØINE ELSKOV.

Citation: Aarestrup, Emil: "DEN BORTFLØINE ELSKOV.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.179.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-workid72925/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

DEN BORTFLØINE ELSKOV.

Min Elskov vilde flyve bort,
Mit Hjerte var saa koldt og sort.

Min Elskov var en Fugl saa hvid,
Med Sang saa høi, med Sang saa blid.

5 Nu fik den Pletter paa sit Bryst,
Nu tabte den sin klare Røst.

Den kurred: ak, du slemme Ven!
Jeg maa i lyse Egne hen.

Og flagred op i Himlens Blaa.
10 Paa Skyen kjælnø Engle laae.

De tog den arme Fugl paa Skjød.
Af Englemund den Sukker nød.

De klapped blidt dens hvide Fjær,
Og snart den var som hjemme der. —

12*

15 Jeg kaldte den, hvor Rosen leer,
Den kjendte ei min Stemme meer.

Jeg kaldte den, hvor Lilier staae,
Men ikke mig den husked paa.

Jeg kaldte den med Taarer ned,
20 Jeg sukked høit og Haanden vred.

I Vindvet da jeg Ida saae,
Med snehvidt Bryst, med Øine blaa.

Hun strakte ud sin hvide Haand,
Da kom der Roser i min Aand.

25 Hun smilte blidt, hun smilte lyst,
Da kom en Regnbu' i mit Bryst.

Hun lokked med sin røde Mund,
Da flagred Engle sammestund.

De bragte hende Fuglen ned,
30 Hun tog den, ak! og var ei vred.

Hun gav mig den med ømme Blik,
Og ikke Skjænd engang jeg fik.

Nu har jeg her min Fugl saa hvid,
Den synger som i Fordumstid.

35 Mit Hjerte er ei ganske sort;
Nu flyver den vist aldrig bort!
